

คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลื้อสิบสองปันนาปัจจุบัน

Chinese Loan Words in the Modern Tau Lue Language of Sipsong Panna

เหียน หน่อหล้า*
Yan Nuola

บทคัดย่อ

ปัจจุบันเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่การติดต่อสื่อสารมีความสะดวกและรวดเร็วมาก ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา และศิลปวัฒนธรรม เพราะฉะนั้น การเรียนรู้ ภาษาอื่นเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ และการยืมภาษาอื่นเพื่อพัฒนาตนเอง จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษาเป็นสื่อในการ ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และเจตคติต่อกัน ภาษาไทยลื้อก็เช่นกัน มีคำยืมจากภาษาอื่นมาปะปนอยู่ มากมาย โดยเฉพาะภาษาจีนมีมากที่สุด

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการ เปลี่ยนแปลงเสียงและโครงสร้างคำของคำยืมภาษาจีน ในภาษาไทยลื้อปัจจุบันและเพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิด การยืมคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทยลื้อสิบสองปันนา

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีการเปลี่ยนแปลง เสียงและโครงสร้างคำของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลื้อ หลายรูปแบบ และมีหลายปัจจัยที่ทำให้เกิดการยืมคำ ภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทยลื้อสิบสองปันนา ผลการศึกษา ครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาภาษาไทยลื้อสิบสอง ปันนาปัจจุบัน และสามารถนำไปประกอบเป็นข้อมูล จัดทำพจนานุกรมคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลื้อได้

คำสำคัญ : สิบสองปันนา ภาษาจีน ภาษาลื้อ คำยืม ปัจจัย

Abstract

The advent of information technology, facilitating a very convenient and fast communication, brings some changes in terms of economic, social, political and cultural dimensions in the modern world. The study on other languages as a channel to gain knowledge and the use of loaned word to develop oneself are therefore inevitable. A language is commonly the medium to exchange knowledge, thoughts, feelings and opinions. Likewise, Tai Lue language is one of languages which embraces a lot of loaned word, especially Chinese loaned word.

The objective of this research is to study changes of voices and word structures of Chinese loaned word in modern Tai Lue language and to study factors contributing to the usage of Chinese loaned word in modern

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาภาษาไทย ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Tai Lue language.

The result of this research shows that changes of voices and word structures of Chinese loaned word in modern Tai Lue language can be addressed in various ways. Besides, there are several factors or reasons which potentially influence the use of Chinese loaned word in modern Tai Lue language. This research may benefit people who are interested in modern Tai Lue language and it can also be a good resource for making a Chinese loaned word dictionary for modern Tai Lue language.

Keywords : Sipsong Panna, Chinese, Tai Lue language, loan words, factors

บทนำ

สิบสองปันนาเป็นพื้นที่ติดชายแดนเขตหนึ่งในมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นถิ่นที่อยู่ของชนชาติไทลื้อ ชาวไทลื้ออาศัยอยู่ทั้งในสิบสองปันนาทางตอนเหนือของประเทศไทย ในเขตรัฐฉานของประเทศพม่าและในประเทศลาว มีวัฒนธรรมประเพณีรวมถึงภาษาเป็นของตนเอง มีภาษาพูดและภาษาเขียนใช้เป็นของตนเองมานาน เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่า เหมือนกับคนไทอื่นที่มีภาษาของตัวเอง เช่น ไทคำตี้ ไทพ่าเก ในประเทศอินเดีย ไทใหญ่หรือไทเขินในประเทศเมียนมาร์ ไทดำในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ไทดำ ไทขาวในประเทศเวียดนาม และไทยวนหรือไทยล้านนาในประเทศไทย

ปัจจุบันเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่การติดต่อสื่อสารมีความสะดวกและรวดเร็ว เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายด้านเป็นต้นว่า ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา และศิลปวัฒนธรรม การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการแข่งขันกับนานาประเทศ เพราะฉะนั้นการเรียนรู้ภาษาอื่นเพื่อเป็น

เครื่องมือในการแสวงหาข้อมูลความรู้ต่าง ๆ และการยืมภาษาอื่นก็เพื่อพัฒนาตนเอง จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะว่าภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และเจตคติต่อกัน

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของไทยลื้อเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง การคมนาคม การสื่อสาร ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ธุรกิจการค้า ศาสนา หรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้ไทลื้อละทิ้งวัฒนธรรมดั้งเดิมทิ้งตามของตนเอง และรับเอาวัฒนธรรมแบบสังคมอื่นเข้ามา เช่น การทำบุญเข้าวัด ในปัจจุบันคนรุ่นปู่ย่า ตายาย จะไปวัดมากกว่ารุ่นพ่อแม่และรุ่นลูกหลาน การแต่งกายปัจจุบันก็แต่งกายแบบสากลไม่แต่งแบบไทลื้อดั้งเดิม

โดยเฉพาะภาษาไทลื้อก็มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก การใช้ภาษาในหมู่คนไทลื้อรุ่นปู่ย่าคุยกับรุ่นลูกหลานสื่อสารกันไม่ค่อยได้ เพราะว่ารุ่นปู่ย่าใช้ภาษาไทลื้อดั้งเดิม ส่วนใหญ่เป็นคำเก่าคำโบราณแต่รุ่นลูกหลานใช้ภาษาวัยรุ่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำยืมจากภาษาจีน

เนื่องจากแต่ละชาติจำเป็นต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กัน การยืมคำจึงเป็นขบวนการตามธรรมชาติอย่างหนึ่งของภาษา ถ้าเราศึกษาภาษาทุกภาษาโดยละเอียด จะพบว่าทุกภาษามีคำยืมไม่มากนักน้อย ไม่มีภาษาใดในโลกที่ไม่มีคำภาษาอื่นเข้ามาปะปน ภาษาต่างตระกูลกันก็สามารถที่จะยืมคำมาใช้กันได้

ภาษาไทลื้อก็เช่นกัน มีคำยืมจากภาษาอื่นมาปะปนอยู่มากมาย มีคำยืมจากภาษาบาลีภาษาสันสกฤต ภาษาพม่า ภาษาลาว ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน เป็นต้น คำยืมที่มีจำนวนมากที่สุดคือยืมจากภาษาจีน เพราะว่าเขตไทลื้อสิบสองปันนาเป็นพื้นที่ในมณฑลยูนนาน ของประเทศจีน ในการยืมคำในภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทลื้อมีวิธีการเปลี่ยนแปลงเสียง และโครงสร้างของคำ เพื่อให้สะดวกแก่การใช้

ดังนั้นการทำวิจัยเรื่องคำยืมภาษาจีนในภาษาไทลื้อสิบสองปันนาปัจจุบัน จึงเป็นเรื่องน่าสนใจและ

เป็นแนวทางในการศึกษาคำยืมภาษาไทยกลุ่มอื่น ๆ ที่อยู่นอกประเทศไทยต่อไป ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาภาษาไทยลื้อสิบสองปันนาปัจจุบันได้เรียนรู้สังคมวัฒนธรรมชาวไทลื้อสิบสองปันนาปัจจุบัน และสามารถนำคำยืมที่ผู้วิจัยรวบรวมมา ไปประกอบเป็นข้อมูลจัดทำพจนานุกรมคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลื้อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงเสียงและโครงสร้างคำของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลื้อปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดการยืมคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทยลื้อสิบสองปันนา

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำกัดอยู่ในขอบเขตต่อไปนี้

1. การศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลื้อสิบสองปันนาปัจจุบันในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะภาษาเขียนไทยลื้อแบบใหม่ที่เป็นภาษาทางการ แหล่งข้อมูลจึงจำกัดอยู่เฉพาะเอกสารเท่านั้น

2. เอกสารแหล่งข้อมูลเป็นเอกสารที่ตีพิมพ์อยู่ในระหว่างปี พ.ศ.2543 - พ.ศ.2553 เท่านั้น ซึ่งได้แก่

2.1 พจนานุกรม

- 2.1.1 พจนานุกรมจีน-ไท (《汉壮侬语词汇对照表》) (ปี ค.ศ.2007 จำนวน 1 เล่ม)

- 2.1.2 พจนานุกรมไท-จีน (《傣汉词典》) (ปี ค.ศ.2002 จำนวน 1 เล่ม)

2.2 หนังสือทั่วไป

หนังสือประมวลคำศัพท์ใหม่ภาษาไทลื้อจากภาษาจีน (《汉傣新词术语集》) (ปี ค.ศ.1996 จำนวน 1 เล่ม)

2.3 วารสาร

พันทนา (《版纳》) (ปี ค.ศ.2007-2010 จำนวน 15 เล่ม)

(ฉบับปี ค.ศ.2007-2010 จำนวน 15 เล่ม)

2.4 หนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์สิบสองพันนา (《澜沧西双侬报》) (ฉบับปี ค.ศ.2009 - 2010)

- 2.5 เอกสารการประชุมเรื่องคำศัพท์ใหม่ภาษาไทลื้อจากภาษาจีน

คำศัพท์ใหม่ภาษาไทลื้อที่แปลจากภาษาจีน (1 ฉบับปี ค.ศ.2010)

2.6 บทรายการโทรทัศน์

บทรายการข่าวภาษาลื้อสิบสองปันนา โทรทัศน์ช่อง 1 (ฉบับปี ค.ศ.2007 - 2010)

วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ประเภทวิจัยคุณภาพ (Qualitative research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ หนังสือ งานวิจัย วารสาร พจนานุกรม สิ่งพิมพ์ข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยรวมเนื้อหาสาระจากวารสาร พจนานุกรม สิ่งพิมพ์ข่าวสาร งานวิจัยและหนังสือของผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสำรวจและทบทวนสาระจากเอกสาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้นำเสนอโดยวิธีพรรณานาวิเคราะห์ (Analytical Description)

ผลการศึกษา

1. การจำแนกหมวดคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลื้อสิบสองปันนาปัจจุบัน

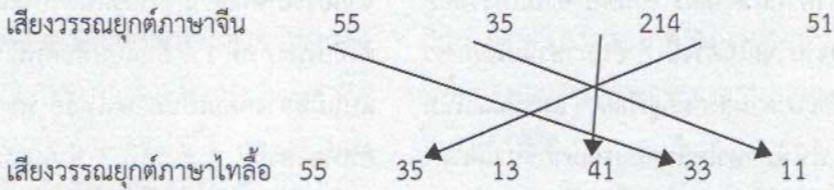
คำยืมทั้งหมดที่รวบรวมได้จากเอกสารและสิ่งพิมพ์ที่กำหนดไว้ มีจำนวนทั้งสิ้น 586 คำแยกเป็น 15 หมวด ดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1 คำศัพท์เกี่ยวกับชื่อตำแหน่ง อาชีพ องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ 198 คำ

หมวดที่ 2 คำศัพท์เกี่ยวกับการศึกษา 41 คำ

2.3 การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยมี 6 เสียง คือวรรณยุกต์เสียง 55 วรรณยุกต์เสียง 35 วรรณยุกต์เสียง 13 วรรณยุกต์เสียง 41 วรรณยุกต์เสียง 33 และวรรณยุกต์เสียง 11 ส่วนเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนมี 4 เสียง คือวรรณยุกต์เสียง 55 วรรณยุกต์เสียง 35 วรรณยุกต์เสียง 214 และวรรณยุกต์เสียง 51 นอกจากเสียงทั้ง 4 แล้ว ยังมีเสียงพิเศษอีก 1 เสียงคือ เสียงเบา ซึ่งมักจะเป็นคำเสริม คำซ้ำ หรือคำลงท้าย เมื่อภาษาจีนนำมาใช้ในภาษาไทย เพื่อให้เข้ากับระบบเสียงของภาษาไทย และเพื่อความสะดวกในการออกเสียง จึงมีการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ สรุปได้ดังต่อไปนี้ จากเสียงภาษาจีน 55 ปรับเป็นเสียงภาษาไทย 33 (55→33) จากเสียงภาษาจีน 35 ปรับเป็นเสียงภาษาไทย 11 (35→11) จากเสียงภาษาจีน 214 ปรับเป็นเสียงภาษาไทย 41 (214→41) จากเสียงภาษาจีน 51 ปรับเป็นเสียงภาษาไทย 35 (51→35) ดังภาพ

อย่างไรก็ตาม มีภาษาจีนบางคำนำมาใช้ในภาษาไทยเป็นเวลานานแล้ว บางคำเสียงสระภาษาจีนกลางกับเสียงสระภาษาจีนยูนนานต่างกัน และบางคำยืมขึ้นอยู่กับผู้ที่ยืมมา เวลาสะกดเสียงเป็นภาษาไทยไม่ถูกหลักภาษา จึงมีการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ไม่เข้ากับ 4 ลักษณะที่กล่าวมานี้

3. ลักษณะโครงสร้างคำของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยสิบสองปีนาปัจจุบัน

จากการศึกษาลักษณะโครงสร้างคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยปัจจุบัน ผู้วิจัยพบว่ามี 5 ประเภท โดยเรียงลำดับจากประเภทที่มีคำมากที่สุดไปหาประเภทที่มีคำน้อยที่สุด ได้แก่ ประเภทที่ 1 คำยืมแบบทับศัพท์ ประเภทที่ 2 คำยืมแบบมีพยางค์ต้นเป็นภาษาไทย พยางค์หลังเป็นคำทับศัพท์ภาษาจีน ประเภทที่ 3 คำยืมแบบแปลความหมาย ประเภทที่ 4 คำยืมแบบมีพยางค์ต้นเป็นคำทับศัพท์ภาษาจีน พยางค์หลังเป็นภาษาไทย และประเภทที่ 5 คำยืมแบบใช้ทั้งคำทับศัพท์ภาษาจีนและคำไทย ซึ่งมีความหมายเดียวกัน

4. ปัจจัยที่ทำให้เกิดการยืมคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทยสิบสองปีนา

ภาษาจีนมีความสอดคล้องกับภาษาไทยอย่างมาก ความสัมพันธ์ระหว่างจีนอันกับชาวไทยในด้านต่าง ๆ ใกล้ชิดกันตลอดเวลา ทำให้มีคำภาษาจีนเป็นจำนวนมากเข้ามาใช้แพร่หลายรวมอยู่ในภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยมี 10 ประการ ได้แก่ ประเภทที่ 1 ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ ประเภทที่ 2 ปัจจัยด้านประวัติศาสตร์ ประเภทที่ 3 ปัจจัยด้านการเมืองการปกครอง ประเภทที่ 4 ปัจจัยด้านการศึกษา ประเภทที่ 5 ปัจจัยด้านธุรกิจการค้า ประเภทที่ 6 ปัจจัยด้านการท่องเที่ยว ประเภทที่ 7 ปัจจัยด้านสื่อมวลชน ประเภทที่ 8 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ประเภทที่ 9 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเครื่องใช้ไม่สอย ประเภทที่ 10 ปัจจัยด้านการแต่งงานข้ามวัฒนธรรม

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยสิบสองปีนาปัจจุบันในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า

1. ศึกษาการจำแนกหมวดคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยปัจจุบัน

ผู้วิจัยรวบรวมคำยืมได้ทั้งสิ้น 586 คำ แยก

ประเภทคำยืมเป็น 15 หมวด คำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้รวบรวมมา 586 คำ เป็นคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยปัจจุบัน เฉพาะภาษาเขียนที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ ตำรา งานวิจัย วารสาร พจนานุกรม สิ่งพิมพ์ข่าวสารจากสื่อมวลชน เอกสารแหล่งข้อมูลเป็นเอกสารที่ตีพิมพ์อยู่ในระหว่างปี พ.ศ.2543 - พ.ศ.2553 เท่านั้น แต่คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยไม่ได้มีเพียงแค่ 586 คำ หมวดหมู่คำศัพท์ ก็ไม่ได้มีเพียงแค่ 15 หมวดเท่านั้น ยังมีคำศัพท์ที่เกี่ยวกับ แพทยศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในขอบเขตของงานวิจัยในครั้งนี้ คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยยังมีการพัฒนาตามสังคมอยู่เรื่อย ๆ และมีแนวโน้ม จะเพิ่มมากขึ้น ทำให้ภาษาไทยลือสมบูรณ์มากขึ้น แต่เวลาเดียวกัน เมื่อคำยืมภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น คำภาษาไทยเดิม ก็มีแนวโน้มจะสูญหายไปเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อมีคำยืมใหม่เข้ามา ชาวไทยลือรุ่นใหม่ก็ไม่ค่อยนิยมใช้ภาษาของตน แม้กระทั่งคนไทยลือรุ่นใหม่คุยกับคนไทยลือรุ่นใหม่ก็ยังใช้ ภาษาจีนเป็นหลัก มีแต่คนแถวชนบทและรุ่นปู่ย่าตายาย ยังรักษาใช้ภาษาของตนอยู่ ซึ่งเป็นธรรมชาติภาษาของชนกลุ่มน้อย

2. การศึกษาลักษณะการเปลี่ยนแปลงเสียงคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลือสิบสองปีนนาปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงรูปศัพท์เกิดจากการรับคำศัพท์ต่าง ๆ เข้ามาใช้ การออกเสียงเพื่อเข้าระบบเสียงของผู้ยืม จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนคำให้มีลักษณะใกล้เคียงกับ ภาษาของผู้รับมากที่สุด การเปลี่ยนแปลงเสียงคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลือปัจจุบัน มี 3 ลักษณะดังนี้ 1. การเปลี่ยนแปลงเสียงสระ 2. การเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะ 3. การเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ การเปลี่ยนแปลง พยางค์วิเคราะห์ในประเด็นโครงสร้างของคำยืม การปรับเสียงทางด้านพยัญชนะจะมีการปรับเสียงน้อยที่สุด ระบบเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนกับระบบเสียงวรรณยุกต์ไทยลือ ต่างกันอย่างมาก เสียงภาษาจีนถิ่นยูนนานต่างกับเสียง ภาษาจีนกลาง เสียงคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลือเป็นเสียง

ที่ยืมมาจากเสียงภาษาจีนถิ่นยูนนาน ซึ่งเสียงวรรณยุกต์ทุกคำที่ถูกยืมมา จะมีการเปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ เพื่อให้เข้ากับระบบเสียงของภาษาไทยลือ และเพื่อสะดวก ในการออกเสียง

3. ลักษณะโครงสร้างคำของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลือสิบสองปีนนาปัจจุบัน

จากการศึกษาลักษณะโครงสร้างคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลือปัจจุบัน ผู้วิจัยพบว่า มี 5 ประเภท โดยเรียงจากประเภทที่มีคำมากที่สุดไปหาประเภทที่มีคำน้อยที่สุด ดังนี้ ประเภทที่ 1 คำยืมแบบทับศัพท์ ประเภทที่ 2 คำยืมแบบมีพยางค์ต้นเป็นภาษาไทยลือ พยางค์หลังเป็นคำทับศัพท์ภาษาจีน ประเภทที่ 3 คำยืมแบบแปลความหมาย ประเภทที่ 4 คำยืมแบบมีพยางค์ต้นเป็นคำทับศัพท์ภาษาจีน พยางค์หลังเป็นภาษาไทยลือ ประเภทที่ 5 คำยืมแบบใช้ทั้งคำทับศัพท์ภาษาจีนและคำไทยลือ ซึ่งมีความหมายเดียวกัน ที่จริงแล้วลักษณะโครงสร้างคำของคำยืมมี 2 ลักษณะ คือ มีรูปศัพท์เดิมและมีการเปลี่ยนแปลงพยางค์ รูปศัพท์ รูปศัพท์เดิมเป็นคำยืมแบบทับศัพท์ มีการเพิ่มพยางค์หรือลดพยางค์ ผู้วิจัยศึกษาลักษณะโครงสร้าง คำของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยลือ ได้สรุปเป็น 5 ประเภท ที่กล่าวมานี้ ประเภทที่ 1 คำยืมแบบทับศัพท์ ก็คือรูปศัพท์ คงเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพยางค์ และประเภทที่ 2 ประเภทที่ 3 ประเภทที่ 4 ประเภทที่ 5 เป็นการเปลี่ยนแปลงพยางค์รูปศัพท์

4. ปัจจัยที่ทำให้เกิดการยืมคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทยลือสิบสองปีนนา

สำหรับการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดการยืม ผู้วิจัยพบว่า มี 10 ปัจจัยที่ทำให้เกิดการยืมคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทยลือสิบสองปีนนา ได้แก่ ประการที่ 1 ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ ประการที่ 2 ปัจจัยด้านประวัติศาสตร์ ประการที่ 3 ปัจจัยด้านการเมืองการปกครอง ประการที่ 4 ปัจจัยด้านการศึกษา ประการที่ 5 ปัจจัยด้านธุรกิจการค้า ประการที่ 6 ปัจจัยด้านการท่องเที่ยว ประการที่ 7 ปัจจัย

ด้านสื่อมวลชน ประการที่ 8 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ประการที่ 9 ปัจจัยด้านเทคโนโลยีเครื่องใช้ไม้สอย ประการที่ 10 ปัจจัยด้านการแต่งงานข้ามวัฒนธรรม ทั้ง 10 ปัจจัยนี้เป็นปัจจัยที่สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมชาวไทลื้อได้อย่างชัดเจน ปัจจัยด้านการเมืองการปกครองเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะว่าเป็นเขตปกครองของประเทศจีน ระบบการเมืองการปกครองของสิบสองปันนาต้องอยู่ภายใต้รัฐบาลจีน ซึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแล ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองสิบสองปันนา เมื่อปี ค.ศ.1950 ต่อมา ทุก ๆ โครงการหน่วยงาน และตำแหน่งเปลี่ยนเป็นระบบของจีน ภาษาที่ใช้และจดหมายราชการต่าง ๆ ต้องเป็นภาษาจีน อาจจะมีจดหมายบางประเภทใช้เป็นภาษาไทลื้อ แต่ก็ไม่มากนัก ทำให้ชาวไทลื้อจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มเติม ปัจจัยด้านการเมืองการปกครอง มีส่วนทำให้ปัจจัยอย่างอื่นเกิดตามมา

ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของภาษาผู้ให้และเจ้าของภาษาผู้รับในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้ จึงทำให้มีภาษาจีนเป็นจำนวนมากเข้ามาใช้แพร่หลายรวมอยู่ในภาษาไทลื้อ

ในด้านการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดการยืมคำงานวิจัยชิ้นนี้แตกต่างจากงานวิจัยชิ้นอื่น คือ ไม่พบว่ามีปัจจัยด้านศาสนา เพราะชาวไทลื้อส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งใช้ภาษาบาลี สันสกฤตในคำสอน ไม่มีใคร

นับถือศาสนาเต๋าจีน และขงจื้อ มีเพียงบางหมู่บ้านที่นับถือศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม แต่มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงไม่เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการยืมคำ นอกจากปัจจัยที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้ว อาจจะมีปัจจัยอย่างอื่นที่ผู้วิจัย ยังไม่ได้พบ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้
ผลการศึกษารั้งนี้ เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาภาษาไทลื้อสิบสองปันนาปัจจุบัน และสามารถนำไปประกอบเป็นข้อมูลจัดทำพจนานุกรมคำยืมภาษาจีนในภาษาไทลื้อ
2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการศึกษาคำยืมภาษาอื่นในภาษาไทลื้อ เช่น ภาษาบาลี สันสกฤต และภาษาพม่า เป็นต้น
 - 2.2 ควรมีการศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทลื้อด้านภาษาพูด
 - 2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษาไทลื้อในประเทศจีน ประเทศไทย ประเทศลาว และประเทศพม่า
 - 2.4 ควรมีการศึกษาภาษาจีนในเอกสารรุ่นเก่าของชาวไทลื้อ ก่อนที่เอกสารเหล่านี้จะสูญหายจากชาวไทลื้อ

เอกสารอ้างอิง

- ปราณี กายอรุณสุทธิ. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ยรรยง จิระนคร และรัตนพร เศรษฐกุล. ประวัติศาสตร์สิบสองปันนา. กรุงเทพฯ : สถาบันวชิรธรรมส์, 2544.
- ยุทธพล อุ้นตาล. ไทลื้อ. กรุงเทพฯ : บริษัทวิชั่น มาสเตอร์, ม.ป.ป.
- เรณู วิชาศิลป์. เชื้อเครือเจ้าแสนหวีสิบสองพันนา. กรุงเทพฯ : โครงการประวัติศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรมชนชาติไทย และสถาบันราชภัฏเชียงใหม่, 2544.
- แพรวโพยม บุญยะผลึก. คำยืมจากภาษาฝรั่งเศสในภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- อภิรดี เตชะศิริวรรณ. พัฒนาการของอักษรและอักษรวิธีในเอกสารไทลื้อ. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย ภาษาและวรรณกรรมล้านนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- 郭玉萍 (Guo yu ping). 《傣族文化探究》. 广西民族出版社, 2002.
- 刀桂兰 (Dao gui lan). 《傣族文化论》. 云南民族出版社, 2000.
- 谢远章 (Xie yuan zhang). 《泰傣学研究六十年》. 云南民族出版社, 2008.
- 刘珣 (Liu xun). 《新实用汉语课本》北京语言大学出版社, 2006.
- <http://www.pkucn.com> (12/10/2011)
- <http://www.zdic.net> (12/8/2010)